

GERGELY ÁGNES

Az elszabadult hóeke

Ahogy egyszerre fölszakadt
a hegyoldal előtt
belehorzsolta szétbogárzó
emlékeit a földbe

az izzó égitesteket
amint a fákat őrzik
a fák vágyódó célkeresztjét
tavasztól késő ősziig

a Keleti Kárpátokat
ahol a szél uszálya
eltéphetetlen múlt idővel
a fenyegetést bepólyálja

ég és szakadék hajlatán
kapufélfák merednek
veszni hagyják az árnyakat
azok az égitestek

tél jön és messze odabenn
meglobban a parázsszem
nincs mód résztvenni ünnepükben
még az ablakon át sem

csak egy tépett tábori lap
aztán meg kellett halni
minden szorongás kontinens
és végig kell rohanni

Aachen, 2004. június 29.